

PAPROCIOWY (1) *ai*

I sg m a. n paprociowym.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „paproć”: będący częścią paproci:

Wyrażenie: »korzeń (a. korzenie) paprociowy(-e)«: weźmi świnie łáyno/ [...] vtłucz ie s korzenim páprociowym SienLek 98.

Cf **PAPROCIANY, PAPROTNY**

ZCh